

Дамян Дамянов

3 март 1878

О, най-щастлив и най-очакван ден!
От чаканото слънце ослепен,
Един народ, пет века в мрак изстрадал,
Набожно е застанал като в храм
И в радостта си не разбира сам
Дали е коленичил или паднал.

О, най-щастлив и най-очакван миг!
За него еретик след еретик
Като главни по кладите горяха!
И може би светликът най-голям
Не иде от зората, а оттам –
От огъня, във който те умряха.

О, най-щастлив и най-очакван час!
Час, в който със свободен вече глас
Народът пее под свободно знаме.
Час, в който има всичко: нов живот,
Нов цар, нов път, нов гняв на стар народ...
... И свободата само май я няма...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8003>]